

MS316 - Viết một lá thư gửi cho ba mẹ trong tâm tưởng về vấn nạn bạo hành gia đình

Author : Quản trị

Đề bài: Bằng những xúc cảm sau khi đọc xong tác phẩm "Chiếc thuyền ngoài xa" của nhà văn Nguyễn Minh Châu cùng với sự việc có thật về anh Nguyễn Văn Nguyên giết vợ vào 31/1/2017 bị lĩnh án 14 năm tù giam tại huyện Tây Hòa tỉnh Phú Yên. Anh (chị) hãy đặt mình vào vị trí của đứa con anh Nguyên và viết một lá thư gửi cho ba mẹ trong tâm tưởng để giải bày nỗi niềm trong nội tâm em và thay lời em gửi gắm đến bạn đọc một thông điệp về vấn nạn bạo lực gia đình ở xã hội Việt Nam hiện đại (tự đặt một tựa đề mà bạn tâm đắc).

Bài làm

Giọt Nước Mắt Muộn Màng!

Hòa Phú, ngày ...tháng .....năm....

Gửi ba mẹ trong tâm tưởng của con,

Ba ơi, mẹ ơi! Sao trời đã khuya quá rồi mà con không thể nào chợp mắt được! Giờ này mẹ đã đi thật xa bỏ lại ba chị em con bơ vơ giữa cuộc đời đầy trống vắng không còn ai đưa đón chúng con sau mỗi buổi tan học về. Còn ba, giờ ba đang ở đâu? Ba chẳng đi xa bằng mẹ nhưng sao tìm hoài con chẳng thấy ba được nghe bài giảng cho những bài toán khó . Ba mẹ biết không ? Con vẫn nhớ như in cái buổi chiều ngày hôm đó cái buổi chiều mà đã cố , cố rất nhiều lần nhưng con không thể nào quên, cái buổi chiều mà mỗi lần nhớ lại là mỗi lần con đau đớn quằn quại không nguôi con đã khóc khóc rất nhiều, con khóc vì thương ba trong ngục tù tăm tối , con khóc vì nhớ mẹ da diết không nguôi, khóc vì sao số con khổ quá ,khóc vì sao gia đình mình lại ra nông nỗi như thế này. Ba mẹ biết không ? Ngoài kia sau bao sóng gió bất ngờ ập đến với gia đình mình mọi việc dường như phần dụn dụn , êm ả . Đâu có như những con sóng lòng trông con vẫn ngày đêm ồn ào dồn dập một nỗi đau đau ùa về.

Lặng người đầu óc con đang mơ hồ hồi tưởng.....

Ba mẹ biết không ? Trước buổi chiều kinh hoàng đó ,con đã ngồi khâu khâu lại chiếc áo ba mới mua cho con hồi Sài Gòn về mà con lỡ làm sứt chỉ vào hồi mừng 2 Tết . Con gái ba hư quá phải không ba? Nhưng bỗng nhiên một mũi kim khâu thoát nhiên đâm vào tay con . Máu đã chảy ra ,con cảm thấy sợ, con sợ không phải là vì con sợ máu mà là con nghe người ta bảo bị kim đâm vào tay là có chuyện chẳng lành . Con chờ người đi một lúc lâu ,những ý nghĩ không tốt đẹp đã nảy sinh ra trong tâm trí con nhất là mấy ngày nay mẹ đi đâu không về còn ba cứ tìm mẹ mãi không thôi . Mãi cho đến lúc cái Bé đến nhà rủ con đi chơi Tết con mới thôi nghĩ suy nữa. Nhưng tại sao tại sao hả ba mẹ? Tại sao hả ông trời ? Lúc con đi chơi về thì trước mắt con một viễn cảnh mà cả trong giấc mơ con cũng chẳng bao giờ nghĩ tới . Con thấy ba la lối ,lớn tiếng và lấy con dao Thái Lan từ dưới bếp lên và ba.... đã... đã..... Giờ khắc ấy,hình ảnh ấy cứ lặp đi lặp lại trong đầu con đến tận bây giờ. Nhưng ba ơi sao ba nhẫn tâm làm điều đó với mẹ, nhưng sao mẹ lại nói những lời nói đó với ba để xảy ra cơ sự như vậy? Trời ơi! A....a....a.. Con không thể chịu đựng nổi lồng ngực nhỏ bé của một đứa trẻ như con muốn vỡ tung ra mất rồi . Ba mẹ ơi! Người ta quay quanh đến nhà mình ,họ nhìn thấy mẹ đang tức tưởi bên vũng máu tươi thấy ba kêu khóc gọi mẹ cùng chúng con nhưng con còn thấy phía Ngoại lao vào đánh ba họ đánh ba vì con biết họ thương mẹ, con cũng thương mẹ nhưng biết làm sao đây con cũng là con của ba, làm sao giữa đám đông những người bàn tán về nhà mình , giữa tiếng còi xe cứu thương inh ỏi kia con có thể hét thật to để vừa gọi mẹ dậy vừa giúp ba khỏi bị đánh . Cả thế giới ,cả vũ trụ đang đè nặng cổ họng con - con muốn thoát ra nhưng không được . Trời ơi? Ai đó làm ơn gọi mẹ và giúp đỡ ba tôi với? Thế nhưng như một chiếc gương đã vỡ như một bát nước đã hắt đi , như một quả bom đã đến giờ kích nổ con cố gắng gượng dậy nhưng đôi vai nhỏ bé của con không thể nào chống cự được giông tố của cuộc đời . Con hoàn toàn bất lực ,con như ‘người đàn bà trên chuyến tàu tốc hành’ kêu cứu trong vô vọng trong tâm tưởng mà thôi!

Ai đó đã từng nói thời gian sẽ xóa nhòa tất cả và chữa lành những vết thương. Có lẽ họ đã đúng - giờ đây bạn bè của con không còn có cái nhìn miệt thị về một đứa trẻ có cha đã từng giết đi chính người vợ mà mình yêu thương nữa . Mọi người xung quanh con không còn nhìn con dưới cái mắt đầy thương hại của một đứa trẻ mồ côi mẹ và có cha phải ngồi tù. Thế nhưng tại sao trong trái tim con vẫn luôn đau nhói một nỗi đau khi nhắc đến bốn từ bạo lực gia đình - chính bốn chữ đó cứ hàng đêm , hàng đêm ngự trị trong đầu óc con và con luôn tự đặt ra cho mình những câu hỏi:

‘Hỏi thế gian: bạo hành gia đình là gì?’

Để thân tôi rơi trong biển khổ.

Hỏi thế gian: ai bắt họ bạo hành?’

Để hồn tôi quằn quại trong những giấc chi bao.

Hỏi thế gian: Bạo hành để làm chi?’

Tài liệu chia sẻ tại <https://vietvanhoctro.com>

Mà gia đình tan nát chia ly

Mà con thơ mất cha mất mẹ

Người ngồi tù kể nắm mồ chưa xanh.'

Con thử hỏi con ,rồi con hỏi Đời, con hỏi trời ?là - bạo lực gia đình là gì? Mà để những đứa trẻ như con phải sống mà thiếu vắng đi tình cảm của cha của mẹ ; cái quan trọng hơn là tuổi thơ của con - cái đẹp nhất trong cuộc đời của mỗi người đã bị ố vàng ,đã biến thành một màu đen không lối thoát . Con sợ mình không dám đối diện với tình yêu trong cuộc sống , với tình yêu gia đình của con nữa .Bởi lẽ con lại sợ mình là nạn nhân của bạo lực gia đình ,sợ rằng một lần nữa bốn kia lại bám lấy cuộc đời con .Làm sao đây giữa đêm khuya trống vắng thế này nhưng quan trọng hơn là cuộc đời đầy sóng gió ngoài kia, xin ba mẹ hãy tiếp cho con sức mạnh!

Nhưng ba mẹ ơi! Lẽ đời là vậy! Con phải bước tiếp , con phải sống cho cuộc đời của mình .Chính vì thế , con không cho phép bạo lực gia đình sẽ đến với con một lần nữa -nung nấu trong mình nhiều ước mơ và niềm tin của cuộc đời con mơ ước trở thành một luật sư chuyên về hôn nhân và gia đình để giúp những đứa trẻ , những bà mẹ trong những gia đình Việt Nam đang phải sống trong ngục tù ở cái nơi mà họ gọi là nhà là gia đình ấy để họ không giống như con , để những gia đình kia không giống như gia đình mình. Con viết ra những dòng này từ sâu trong đáy lòng con không phải để trách hay giận hờn ba mẹ mà con viết cho những ai đọc qua hãy có một cái nhìn mới , một hành động mới để cũng giúp đỡ xã hội phá tan nạn bạo lực gia đình. Như một làn sóng mạnh mẽ , như một ngọn đuốc thần bùng cháy, mỗi người chúng ta với tinh thần bài trừ bạo lực gia đình sẽ giúp cho cuộc sống trở nên tươi đẹp hơn giúp cho không còn những gia đình phải chia ly tan vỡ và chính con sẽ nguyện làm một buổi phi tiêu đầu tiên bắn vào bốn chữ đầy nhãn tâm đó. Dẫu biết rằng , đời luôn tồn tại những góc khuất - có những góc khuất hữu hình cũng có những góc khuất vô hình cho nên mỗi người chúng ta cần phải biết trân quý và yêu thương gia đình của mình nhiều hơn nữa để không phải hối tiếc về một thời đã xa như chính tôi đã từng hối tiếc.

Có lẽ giờ này ba cũng đã hối hận và tiếc nuối về những điều mà con vừa nói nhưng có lẽ khi hai từ 'bạo lực' xảy ra thì những vết thương lòng không bao giờ có thể lành lặn được. Ở trong ngục tù kia , dù ba có khóc cho những điều mình đã làm , cho mẹ hay cho chúng con thì đó chỉ là những giọt nước mắt muộn màng mà thôi!

Thôi thì âu cũng là số phận . Bốn phận làm con sao có thể trách hờn cha mẹ . Dù bất cứ điều gì xảy ra ,con mãi yêu ba mẹ nhiều!

Ký tên

Con gái của ba mẹ.

Trần Thị Kim Quyên

Lớp 11A1 - Trường THPT Phạm Văn Đồng, Phú Yên